

σεν ὁμοίον τι, ὡς εἰ ἐπετύγχανεν ὁ Δόλιγγος νὰ θέσῃ εἰς τὸ στόμα τοῦ Πάπα τὰ δόγματα τῶν νεοκαθολικῶν.

* *

Ἀντιπολιτευομένη τις ἐφημερίς, ἐξετάζουσα ὡς ἄλλη κ. Μακρέττη τὰ περὶ κοινοβουλευτικῆς συλλήψεως, κυοφορίας καὶ γεννήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι πρωθυπουργῶν, εὐρίσκει τὸν κ. Τρικούπη μὴ βιῶσιμον, ὡς ὄντα περιτομελῆ καὶ τερατώδη. Ἄνευ τῆς παραμικρᾶς συζητήσεως περὶ τῆς βιωσιμότητος τοῦ κ. Τρικούπη, ἐρωτῶμεν ἀπλῶς τὴν συνάδελφον, ἂν ὁ κυοφορούμενος αὐτοῦ διάδοχος, ὁ ἔχων τρεῖς κεφαλὰς καὶ ἑξὶ πόδας, εἶναι ὀλιγώτερον τερατώδης ἢ μᾶλλον ἀρτιμελής.

* *

Ἐκαστον ἐπάγγελμα, ὅσον καὶ ἀνῆναι ταπεινὸν καὶ ἄχαρι, ἔχει τὴν ὑπερηφάνειάν του. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως δῆμιος τῶν Παρισίων μακαρίτης Σανσὼν ἐκαυχᾶτο ὅτι ἀπεκεφάλισε χιλίους τριακοσίους ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἡμέτερος Χαλαμπαλίκης ὅτι ὑπῆρξε μέλος δεκαεπτὰ κηστρικῶν συμμοριῶν. Οὕτω καὶ γνωστός τις παρ' ἡμῖν κεφαλαίουχος ἔλεγε προχθὲς εἰς νεήλυδα ὁμογενῆ, ὃν ἤθελε νὰ θαμβώσῃ, ὅτι εἶναι ἰδρυτὴς ἢ σύμβουλος ἑνδεκα μεταλλευτικῶν ἐταιριῶν.

* *

Ἀνελίζαντες μετ' ἐπιμονῆς τὰς δέλτους τῆς μνήμης ἡμῶν, ἵνα εὐρωμεν ἐν τῇ οἰκουμένη οἰκοδόμημα ἔχον ἀναλογίαν τινα πρὸς τὴν αἴθουσαν τοῦ νέου βουλευτηρίου, οὐδὲν ἐνθυμήθημεν ὁμοιότερον τοῦ ἐν Καίρῳ φρέατος τοῦ Γιουσοῦφ. Ἡ ἀνατολικὴ αὐτὴ ἀνάμνησις ἠνάγκασε πρὸς τούτοις ἡμᾶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ δεσποτισμὸς ἔχει καὶ τὰ καλὰ του· ἐκεῖ ὁ αὐτουργὸς τοιούτου κτιρίου ἤθελε κρεμασθῆ ἀμέσως ἄνευ κοινοβουλευτικῆς πολυλογίας.

* *

Τὸ ἡμισυ μέρος τοῦ ἐνήλικος ἄρρενος πληθυσμοῦ τῆς ἰταλικῆς πόλεως Γενούης ἀπετέλουν, πρὸ τινων ἀκόμη ἐτῶν, οἱ στρατιῶται καὶ τὸ ἕτερον ἡμισυ οἱ ἱερεῖς. Ἀνάλογοι δὲ πρὸς τὰ πτηνὰ ἦσαν καὶ αἱ φωλαὶ, συνιστάμεναι ἐξ ἴσου περίπου ἀριθμοῦ στρατῶνων καὶ ἐκκλησιῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκάστη ἐκκλησία εἶχε καὶ τὸν κώδωνά της καὶ ἕκαστος στρατῶν τὸν σαλπικιτὴν του, καὶ σπανίως συνεφώνουν ἀκριβῶς τὰ ὠρολόγια, συνέβαινε καθεκάστην νὰ κτυπᾷ διαδοχικῶς ἡ μεσημβρία εἰς διαφόρους ἐκκλησίας ἢ νὰ σκαλπίζεται τὸ ἑωθινὸν εἰς διαφόρους στρατῶνας ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον ὥραν. Οὕτω καὶ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα τὸ πολὺ τοῦ πληθυσμοῦ συνίσταται ἐκ δημοσιογράφων, ἢ αὐτῆς εἰδησις τῆς «Κλειοῦς» ἢ τῆς «Ἡμέρας» ἠχεῖ διαδοχικῶς εἰς τὰ διάφορα φύλλα ἐπὶ ὀλοκλήρους ἑβδομάδας. Ἀπὸ εἰκοσιν ἢ ὀθ ἡμερῶν ἀναγινώσκωμεν καθεκάστην, πότε εἰς τὴν μίαν, πότε εἰς τὴν ἄλλην ἐκ τῶν ἑβδομηκοντατριῶν ἐφημερίδων μας, ὅτι ὁ πρίγκηψ Μιλάνος ἠρῶαθωνίσθη τὴν δεσποινίδα Κέτσκου. Τὸ ἐμάθομεν πλέον.

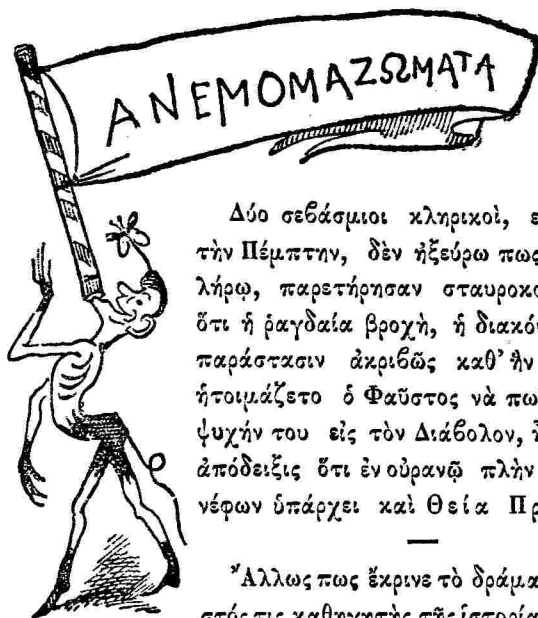
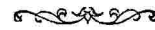
* *

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Φυλακῶν» ἐδημοσίευσεν στατιστικὴν τῶν παρ' ἡμῖν θανατικῶν ἐκτελέσεων. Περὶ ταύτης ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν μόνον παρατηροῦμεν, ὅτι μεταξὺ τῆς ἐποχῆς τοῦ κακουργήματος καὶ τῆς ποινῆς μεσολαβοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολλὰ ἔτη. Ὡς ἐκ τούτου οἱ μὲν σύγχρονοι τοῦ ἐγκλήματος ἐρωτῶσι διατὶ δὲν τιμωρεῖται ὁ κακοῦργος, οἱ δὲ σύγχρονοι τῆς ἐκτελέσεως διατὶ σκοτώνεται ὁ ἄνθρωπος.

* *

Ὁ κ. Βούλγαρης καὶ οἱ συμμοριῖται του, πληροφορηθέντες ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὅτι οὔτε οἱ λέοντες οὔτε οἱ ἄετοι ἢ τὰ ἄλλα εὐγενῆ θηρία ἐγγίζουσι ποτε ψοφίμα, ἀπεφάσισαν ἐσχάτως νὰ ὑποκριθῶσι τοὺς νεκροὺς, ἵνα διαφύγωσι τοὺς ὄνυχας τῆς Βουλῆς. Ἡμεῖς, καίτοι λυπούμενοι τοὺς ἀθλίους, νομίζομεν οὐχ ἥττον ὅτι πρὸς κοινὴν ἀσφάλειαν πρέπει τοῦλάχιστον ν' ἀφαιρεθῶσιν οἱ ὀδόντες των, τὰ πολιτικά δηλ. αὐτῶν δικαιώματα.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Δύο σεβάσμιοι κληρικοί, εὐρεθέντες τὴν Πέμπτην, δὲν ἠξέσρω πως, ἐν Φαλήρῳ, παρετήρησαν σταυροκοπούμενοι ὅτι ἡ βραγδαία βροχὴ, ἢ διακόψασα τὴν παράστασιν ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμάζετο ὁ Φαῦστος νὰ πωλήσῃ τὴν ψυχὴν του εἰς τὸν Διάβολον, ἦτο τρανῆ ἀπόδειξις ὅτι ἐν οὐρανῷ πλὴν τῶν συννέφων ὑπάρχει καὶ Θεῖα Πρόνοια.

Ἄλλως πως ἔκρινε τὸ δράμα νεοδιοριστός τις καθηγητὴς τῆς ἱστορίας, καυχώμενος ἐπὶ ἀκράτῳ ὕλισμῳ· κατὰ τὴν γνώμην τούτου ὁ Φαῦστος ἐφέρθη πρὸς τὸν Σατανᾶν ὡς ἰδρυτὴς μεταλλευτικῆς ἐταιρίας πρὸς τοὺς μετόχους, πωλήσας αὐτῷ ἀνύπαρκτον πρᾶγμα, τὴν ψυχὴν του.

Κυρίως τις εὗρε μετὰ τὸν προχθεςινὸν κατακλυσμὸν γυναικεῖον ὑποδημάτιον ἀπωλεσθῆν ἐν τῇ λάσπῃ τοῦ Φαλήρου. Ἐχει, ὡς λέγει, σκοπὸν ν' ἀναζητήσῃ τὴν ἰδιοκτητικὴν διὰ τῶν ἐφημερίδων. Τοῦ εὐρήματος ὁμῶς αἱ διαστάσεις εἶναι τόσον ὀλίγον κινέζικαι, ὥστε πᾶσα κυρία, καὶ πρώτη ἢ ἀπωλέσασα, θέλει ἀπαρηγηθῆ αὐτὸ ὡς αἰσχρὰν συκοφαντίαν.

Οἱ καταφυγόντες ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ φαληρικοῦ καφενείου ἦσαν τοσοῦτοι, ὥστε ἅμα σωθέντες ἐκ τοῦ πνιγ-

μου ἐκινδύνευσαν ἐξ ἀσφυξίας. Τινὲς τούτων φεύγοντες τὴν φρικώδη δυσωδίαν τοῦ καρνείου ἐζήτησαν ἄσυλον ὑπὸ τὸν οἰκίσκον τοῦ σταθμάρχου, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ τόσο κόσμος τὸν ἐμυρίσθη ὥστε ἐβρώμισε κάκεινος.

Οἱ φοιτηταὶ τῶν Χαυτείων, θαυμάζοντες πρό τινων ἡμερῶν ὄλιγον ζεύγος ἐπιστρέφον ἐκ Πατησίων τὴν ἐβδόμην τῆς πρωίας, ἦταν περίεργοι νὰ μάθωσιν ἂν ἀργὰ μετέβαινε νὰ κοιμηθῆ ἢ ἂν ἐνωρίς εἶχεν ἐξυπνήσει.

ΒΟΡΡΕΑΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου.»

Μετὰ μεγάλης μου ἐκπλήξεως ἔμαθον ὅτι ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημὸν ἀρειμάνιος κ. Ἀργυράμος στρατολογεῖ διὰ τὴν Ἑρζεγοβίνη ἑλληνας ὅπως ἀπαρτίσας ἀξιωμαχόν σῶμα ἀπέλθῃ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν. Νομίζομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τὸ κίνημα τοῦτο, διότι δύναται νὰ νομισθῆ ὑπὸ τῆς φίλης ἡμῶν Τουρκίας ὡς ἐπέμβασις ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ δὲν εἶνε παράδοξον νὰ ἴδωμεν πάλιν καμμίαν πρωίαν τὸν Χόβαρτ.

Ὁ κ. Ἀργυράμος χωρὶς νὰ συλλογισθῆ ὅτι εἴμεθα ἀνέτοιμοι καθ' ὅλα, περιέρχεται κάθε πρωὶ τὴν πόλιν μετὰ πολλῶν ἐθελοντῶν τραγουδῶν τὸ θούριον ἄσμα :

Εὐπνᾶτε μὲ τὴν σάλπιγγα,
Εὐπνᾶτε μὲ τ' ἀηδόνη!
Ὅρθοι λεθένταις στὸ σπαθί,
Τῆ μπαγιονέτα σας κι' ὄρθοι!
Εὐπνᾶτε ξημερώνει! . . .

Δὲν συλλαγίζεται ὅμως διόλου περὶ τῶν μενόντων, τὶ θὰ τοὺς κάμῃ ὁ Χόβαρτ· αὐτὸς κάμνει τὴν δουλειάν του σπεύδων πρὸς τὴν δόξαν, καὶ ἤδη τὸ πολεμικόν του σῶμα κατήρτισεν ἐντελῶς, διορίσας καὶ ὑποδιοικητὴν ἑτερον ἀρειμάνιον τὸν κ. Ἀλφάνην ὅστις :

Τριάντα χρόνους ἔλαμν
Ἐς τοὺς κλέφταις καπετάνιος.

Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα ἀναχωρεῖ τὸ στρατιωτικὸν τοῦτο σῶμα δι' ἰδιαιτέρων πέντε τρεχαντηρίων.

Ἴνα τοὺς συλλάβῃ εὐκολώτερον ἡ ἀστυνομία, δίδομεν τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά :

Οἱ στρατιῶται φοροῦσι κοντὰ βρακκάκια κρητικὰ, ὥστε φαίνονται αἱ κνήμαι ἄνω τῶν γονάτων· εἰς τὴν κεφαλὴν ἔχουσι κοῦκον φέροντα ἐπὶ τῆς προμετωπίδος καρδίαν καὶ πέριξ αὐτῆς τὸ ῥητὸν «Μάχου ὑπὲρ Πίστews καὶ Πατρίδος». Ὅπλα ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχουσιν.

Ὁ διοικητὴς κ. Ἀργυράμος φορεῖ στολὴν ἀπομάχου φύλακος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου· ἔχει δὲ καὶ ἐπιτελεῖον, ἵνα τὸν φυλάττῃ, συγκαίμενον ἐκ δύο λογιῶν τοῦ πυροβολικοῦ λειποτακτησάντων.

Ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Ἀλφάνης φέρει στολὴν ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἐκτελεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ καθήκοντα σκληπιγκτοῦ· θὰ εἶνε δ' ἐντὸς τοῦ τρεχαντηρίου ἐφιππος ἵνα φθάσῃ ταχύτερον.

Ὡρα ἀναχωρήσεως προσδιορίσθη ἡ μεσημβρία, ὅτε ἡ ἀστυνομία κοιμᾶται συνήθως.

Ἡ μουσικὴ θὰ παιανίζῃ τὸ ἐξῆς ἐμβατήριον :

Στὴ μέση τὸ σπαθί μου
τὸ ἄλογο μαζί μου
καὶ σὰν πουλί πετῶ.

Τὰ τρεχαντήρια θὰ χρησιμεύσωσιν ἐν Ἑρζεγοβίνῃ ὡς καταδρομικὰ πλοῖα.

Βέβαιος ὢν ὅτι ἐκπληρῶ φιλανθρωπικὸν δι' ὅλους τοὺς ἑλληνας καθήκον καταγγέλλων τὰ ἐπικίνδυνα ταῦτα σχέδια μένω

Πρόθυμος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.

Ὁ γνωστὸς ἐν Πειραιεὶ διὰ τὴν ἀπλότητά του κ. Π., ἐρωτηθεὶς ἂν ἐπισκέπτεται συχνὰ τὰς Ἀθήνας ἀπεκρίθη : «Πηγαίνω κάθε ἐβδομάδα καὶ μένω δεκαπέντε ἡμέρας.»

**

Εἰς συμπλήρωσιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν ἐπτὰ κωμωδιῶν του (ὀνομαζομένων Φίλου Ἐντολή, Ἐρως Ἀντέρως, Ὁ κύριος Κουκάκης καὶ ὁ υἱὸς του, Μηδὲν ἄγαν, Ὁ υἱὸς τοῦ Ὀψοπόλου, Ἀλώπηξ κολοβή, Ἠσύζυγος τοῦ Μισέ Ζανῆ), δ κ. Δημήτριος Α. Κορομηλᾶς ἐδημοσίευσεν νεώτερον βιβλίον ἐπιγραφόμενον :

Δημητρίου Α. Κορομηλᾶ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΑΚΡΥΑ.

Νομίζομεν ὅτι καλλιτέρα θὰ ἦτο ἡ σειρά τῶν ἔργων του, ἂν ἐβλέπομεν τὰ τελευταῖα ταῦτα Πρῶτά του δάκρυα ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πρώτης κωμωδίας του.

ΤΥΠΟΙΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ»

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.